

РЕШЕНИЕ

№ 18705

гр. София, 03.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **2870** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на В. П. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Решение № 2153-21-53/28.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ София-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № [ЕГН]/95 от 23.12.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, като неоснователна.

В жалбата са се съдържат оплаквания за постановяване на решението при в противоречие с приложимия материален закон и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят твърди, че разпореждането за отказ за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване е неправилно, тъй като при издаването му административният орган си е служил и е ползвал данни от информационната система на НОИ - РОЛ, която според жалбоподателя не е източник на правото. Административният орган е направил тълкуване на правни норми, игнорирайки декларирания трудов договор, относим към предмета на спора. Счита, че дадените задължителни предписания по отношение „Дино Фуудс“ ЕООД за заличаване на данни – декларирани задължителни осигурителни вноски са незаконосъобразни, тъй като рефлектират неблагоприятно в правната сфера на осъществяващия трудова дейност работник (правото му по чл. 40, ал. 1 от КСО на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване). Позовава се на практика на ВАС, като изтъква, че недобросъвестното поведение на лицата винаги трябва да бъде

доказано. Допълва, че трудов договор не може да бъде ценен като недействителен или фиктивен по изявление на едната страна или по констатация на административен орган. В тази връзка сочи, че редът за установяване на действителните отношения между работник и работодател е специален, поради което производството пред административния орган е следвало да бъде спряно до установяване наличие или съответно липса на трудов договор по реда на чл. 74 от КТ. В заключение, жалбоподателят счита, че отговаря на изискванията за получаване на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, което се потвърждава от данните в РОЛ. Моли съда да отмени решението на директора на ТП на НОИ София-град и да бъде уважено заявлението за отпускане на търсената пенсия.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично.

Ответникът – директор на ТП на НОИ София град, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх. № 2112-21-3092 от 29.09.2021 г. жалбоподателят е поискал от директора на ТП на НОИ София - град да му бъде отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване (л. 8 и сл.). Към заявлението е представено Експертно Решение (ЕР) на ТЕЛК № 1734/19.08.2021 г., с което за заболяването „инсолинозависим захарен диабет, диабетна полиневропатия” е определена оценка на работоспособността 60% трайно намалена работоспособност, с дата на инвалидизиране 16.03.2021 г. и срок на определения процент ТХР до 01.08.2024 г. Към това заявление не са представени документи, удостоверяващи положения от В. В. осигурителен стаж, като в Раздел II, А. „Документи за осигурителен стаж“ от заявлението е отбелязано, да бъдат ползвани наличните данни в РОЛ (Регистър на осигурените лица). Според РОЛ на НОИ за В. В. е отчетен осигурителен стаж в размер на 02 г., 07 м. и 22 дни до датата на инвалидизиране (16.03.2021г.). Към датата на инвалидизиране В. В. е на възраст 26 г., 09 м., и 15 дни.

С Разпореждане № [ЕГН]/79 от 15.10.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване на жалбоподателя е отказано отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, като е прието, че не отговаря на изискването на чл. 74, ал. 1, т. 3 от КСО за придобит осигурителен стаж до датата на инвалидизирането - 3 години (л. 20 от делото).

Разпореждането е оспорено по административен ред пред директора на ТП на НОИ София-град, посредством жалба вх. № 1021-21-1701 от 10.11.2021 г., (л. 21 и сл. от делото), в която от страна на В. е изтъкнато, че РОЛ не е източник на правото, както и наличната информация в него не може да бъде годно доказателствено средство за категоричен извод, относно наличието или липсата на осигурителен стаж. Отделно от това според В. в разпореждането липсват мотиви относно стажът, който не е зачетен. Към жалбата В. прилага справка от РОЛ, като посочва, че има готовност да ангажира писмени доказателства – копие на трудова книжка със заверен трудов стаж и трудови договори.

Междувременно от страна на В. на 21.12.2021 г. е подадена жалба срещу Разпореждането от 15.10.2021 г. и пред Административен съд София - град (АССГ), сочейки че директорът на ТП на НОИ София - град не се е произнесъл в срок по жалба с вх. № 1021-21-1701/10.11.2021 г. срещу разпореждането. По образуването

адм. дело № 46/2022 г. по описа на АССГ е постановено Определение № 736 от 27.01.2022 г., влязло в сила на 16.02.2022 г., с което жалбата е оставена без разглеждане, поради липса на годен предмет на оспорване, производството пред АССГ е прекратено, а жалбата на лицето е изпратена по компетентност на директора на ТП на НОИ София – град, за произнасяне по компетентност по жалбата от 10.11.2021 г. (л. 34-38 от делото).

На 22.12.2021 г. във хода на производството пред решаващия орган, с писмо изх. № 1012-21-1701# на длъжностно лице по „ПО“ от оспорващия В. са изискани оригинални документи за осигурителен стаж, с които разполага. Посочено е, че след 1-месечен срок от датата на уведомлението длъжностното лице по пенсионното осигуряване ще се произнесе по същество по наличните редовни документи на основание чл. 1, ал. 5 от НПОС.

Горепосоченото писмо е връчено на 07.01.2022 г., посредством член на домакинството на г-н В. (л. 32-33 от делото). Впоследствие е изпратено второ писмо с изх. № 1012-21-1701#2 от 22.02.2022 г. (л. 39 от делото). На 03.05.2022 г. с писмо вх. № 1012-21-1701#3/03.05.2022 г., чрез пълномощник Ц. П., от страна на В. са представени в ТП на НОИ София-град - Трудова книжка № 20, издадена на 03.01.2017 г. от Л. - М' ЕООД и Трудова книжка № 25/34, издадена на 15.02.2018 г. от „БРИЛЯНТ 34" ЕООД (л. 44 от делото).

В хода на производството по повод жалбата на В. от 10.11.2021 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/79/15.10.2021 г. и предвид представените 2 броя трудови книжки, с Писмо изх. № 1012-21-1701/13.06.2022 г. на Дирекция „Пенсии" е изискана проверка от контролните органи в Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол" (КПК) при НОИ София-град. Изрично са изброени осигурителите, спрямо които да се осъществят съответните действия по компетентност, а именно „ДЖУН ХАЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], относно достоверността на осигурителен стаж за времето от 13.10.2014 г. до 29.05.2017 г.; „АИКОН 8” ЕООД, ЕИК[ЕИК] относно достоверността на осигурителен стаж за времето от 12.06.2017 г. до 25.08.2017 г.; ДИНО ФУУДС" ЕООД, ЕИК[ЕИК] относно достоверността на осигурителен стаж за времето от 11.02.2019 г. до 12.08.2019 г. (л. 46 от делото). В отговор в дирекция „Пенсии“ са постъпили три броя уведомителни писма, както следва: - вх. № 1012-21-1701#5/02.08.2022 г., ведно с приложенията /констативен протокол КП-5-21-01172487 от 28.07.2022 г. за извършена проверка на „ДЖУН ХАЛ“ ООД; констативен протокол КП-5-13-00735937 от 16.03.2020 г. за извършена проверка на „ДИНО ФУУДС“ ЕООД; Удостоверение обр. УП-2 изх. № 3 от 28.07.2022 г. и Удостоверение обр. УП-3 с изх. № 1 и № 2 от 28.07.2022 г./ (л. 47-58); - вх. № 1012-21-1701#6/19.09.2022 г. (л. 58); - вх. № 1012-21-1701#7/28.10.2022 г. (л. 59).

Въз основа на постъпилата информация и представени писмени доказателства е констатирано, че спрямо осигурителя „ДИНО ФУУДС“ ЕООД в резултат на извършена проверка от контролен орган на ТП на НОИ Перник е издаден Констативен протокол КВ-5-13-00735937/16.03.2020 г. (л. 49 и сл.). Установено е, че за периода след 01.03.2016 г. дружеството не е извършвало търговска дейност и не е имало необходимост от наемане на лица, които да упражняват дейност по трудово правоотношение. От осигурителя в хода на проверката не са представени изисканите първични документи - ведомости за заплати, трудови договори, заповеди за прекратяване на трудови правоотношение и други разходооправдателни документи, от които да е видно има ли реално възникнали трудови правоотношения с наети лица.

Обоснован е извод, че данните по чл. 5, ал. 4 от КСО подавани от осигурителя за В. В. за периода от 11.02.2019 г. до 31.05.2019 г. са подадени без правно основание. Във връзка с направените констатации и на основание чл. 108, ал. 1 1, т. 3 от КСО на дружеството са издадени задължителни предписания за заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от „ДИНО ФУУДС“ ЕООД на лица за периода след 01.03.2016 г., които не са изпълнени от дружеството в определения срок, поради което данните са служебно заличени.

Относно осигурителя „АИКОН 8” ЕООД е извършена проверка по делегация от контролните органи в ТП на НОИ Благоевград. Съгласно уведомителното писмо от 28.10.2022 г. (л. 59 от делото) адресът на едноличния собственик и управител на дружеството е посетен многократно от контролните органи на ТП на НОИ - Благоевград, но не е осъществен контакт с лицето и не са могли да му бъдат връчени задължителни предписания, за предоставяне на нужните за извършване на проверката по разходите на ДОО документи, от което контролния орган се явява в субективна невъзможност да я извърши.

На 25.11.2022 г. от директора на ТП на НОИ София-град е издадено Решение № 2153-21-391/25.11.2022 г., с което Разпореждане № [ЕГН]/79 от 15.10.2021 г. на длъжностно лице по ПО е отменено и пенсионната преписка е върната на длъжностното лице за ново произнасяне (л. 61-61 от делото).

На 23.12.2022 г., след направена повторна преценка на правото на лична пенсия за ИОЗ на В. П. В. във връзка с данните в РОЛ и наличните доказателства за осигурителния му стаж от длъжностното лице по пенсионно осигуряване е издадено разпореждане № [ЕГН]/95/23.12.2022 г., в което е зачетен осигурителен стаж на жалбоподателя до датата на инвалидизиране /16.03.2021 г./ в размер на 02 години 07 месеца и 27 дни. Прието е, че лицето не отговаря на изискванията на чл. 74, ал. 1, т. 3 от КСО за наличие на 3 години стаж до датата на инвалидизация и е постановил отказ за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване (л. 74 от делото).

Разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е било обжалвано по административен ред, с жалба вх. № 1012-21-106 от 30.01.2023 г. (л. 78).

В хода на образуваното пред директора на ТП на НОИ София – град производство е съставено и връчено на В. писмо, с което са изискани от последния оригинални документи удостоверяващи осигурителния му стаж (л. 81-82). В отговор са представени два броя трудови книжки №№ 20, 25 (л. 83-96 от делото).

С Решение № 2153-21-53/28.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ София-град, жалбата е отхвърлена като неоснователна (л. 97-101 от делото). В същото са възприети изцяло мотивите, изложени в обжалваното разпореждане, като е приет за правилен изводът на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, че за част от подадените за В. данни след извършен последващ контрол по разходите на ДОО се установява, че са подавани неоснователно. В издаденото разпореждане е съобразен и фактът, че В. е работил и при непълно работно време, като осигурителният стаж е зачетен пропорционално на законоустановеното работно време, съгласно чл. 9, ал. 1, т. 1, изр. второ от КСО. В оспореното решение е разяснена и разпоредбата на чл. 74, ал. 1 от КСО, според която осигурените лица придобиват право на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, при загуба на работоспособност и наличие на осигурителен стаж съобразен с възрастта на лицето. Изрично е посечено, че съгласно т. 3 на чл. 74, ал.1 от КСО, изискуемите предпоставки за отпускане на лична пенсия за

ИОЗ са лицето да не е навършило 30-годишна възраст и да има 3 години осигурителен стаж до датата на инвалидизиране. Видно от мотивите на оспореното разпореждане длъжностното лице по пенсионно осигуряване е посочило кои периоди от време не се зачитат за осигурителен стаж. Административният орган изтъква още, че резултатите от извършената във връзка с подадената жалбата проверка са потвърдили констатациите на длъжностното лице по пенсионно осигуряване. В този смисъл, въз основа на установените по административната преписка факти е обоснован извод, че на В. законосъобразно е отказано отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, тъй като осигурителния му стаж до датата на инвалидизиране /16.03.2021 г./ е в размер на 02 години, 07 месеца и 27 дни.

В заключение в оспореното решение административният орган се е позовал на описа на осигурителния стаж на В. В., както следва:

- 02 месеца, 26 дни и 4 часа за периода 01.10.2013 г. - 23.03.2014 г., (работа при непълно работно време 4 часа от законоустановеното - 8 часа), във „В. Д. ГРУП 13“ ЕООД, осигурителен стаж зачетен по наличните данни в РОЛ;

- 13 дни за периода 14.10.2014 г. - 06.12.2014 г., (при непълно работно време 2 часа от законоустановени - 8 часа) при осигурителя „ДЖУН ХАЛ“ ООД, зачетен по обр. УП-3 с изх. № 1 от 28.07.2022 г.;

- 04 месеца, 15 дни и 2 часа за периода 17.12.2014 г. - 16.06.2016 г., (при непълно работно време 2 часа от законоустановени - 8 часа) в „ДЖУН ХАЛ“ ООД, зачетен по обр. УП-3 с изх. № 1 от 28.07.2022 г.;

- 26 дни за периода 05.08.2016 г. - 31.08.2016 г., (при пълно работно време 8 часа от законоустановени - 8 часа) в „АИКОН 8“ ЕООД, зачетен по наличните данни в РОЛ;

- 06 дни и 4 часа за периода 11.10.2016 г. - 07.11.2016 г., (при непълно работно време 2 часа от законоустановени - 8 часа), в „ДЖУН ХАЛ“ ООД, зачетен по обр. УП-3 с изх. № 1 от 28.07.2022 г.;

- 11 месеца и 29 дни за периода 03.01.2017 г. - 31.12.2018 г., (при непълно работно време 4 часа от законоустановени - 8 часа) в „ПЕПИНА - М“ ЕООД, зачетен по наличните данни в РОЛ;

- 01 месеца и 21 дни за периода 17.02.2017 г. - 29.05.2017 г., (при непълно работно време 4 часа от законоустановени - 8 часа), в „ДЖУН ХАЛ“ ООД, зачетен по обр. УП-3 с изх. № 2 от 28.07.2022 г.;

- за периода от 12.06.2017 г. - 25.08.2017 г. в „АИКОН 8“ ЕООД осигурителен стаж не е зачетен, тъй като липсват данни в РОЛ, не е представен документ, удостоверяващ осигурителния стаж за посочения период, а при осигурителя не е могла да бъде извършена проверка по разходите на ДОО;

- 05 дни и 4 часа за периода 18.01.2018 г. - 28.01.2018 г., (при непълно работно време 4 часа от законоустановени - 8 часа), в „ПРИОРИТИ БИЛДИНГС“ ЕООД, зачетен по наличните данни в РОЛ;

- 02 месеца и 03 дни за периода 15.02.2018 г. - 20.06.2018 г., (при непълно работно време 4 часа от законоустановени - 8 часа), в „БРИЛЯНТ 34“ ЕООД, зачетен по наличните данни в РОЛ;

- за периода от 11.02.2019 г. до 12.08.2019 г. в „ДИНО ФУУДС“ ЕООД на лицето не е зачетен осигурителен стаж, предвид постъпилата с Уведомително писмо с вх. № 1012-21-1701 #5 от 02.08.2022 г. на Дирекция КПК информация (съгласно, която за периода след 01.03.2016 г. дружеството не е извършвало търговска дейност и данните подавани по чл. 5, ал. 4 от КСО за В. за периода 11.02.2019 г. – 12.08.2019 г. са

служебно заличени;

- 04 дни и 4 часа за периода 16.05.2019 г.- 24.05.2019г. (при непълно работно време 4 часа от законоустановени – 8 часа) в „ИЗАЛ-18“ ЕООД, зачетен по наличните данни в РОЛ;

- 24 дни и 4 часа за периода 12.09.2019 г. - 31.10.2019 г. включително 30 работни дни ползван неплатен отпуск, (при непълно работно време 4 часа от законоустановени - 8 часа), в „СИТИ - ЕВРО ГРУГГ“ ЕООД, зачетен по наличните данни в РОЛ;

- 04 часа за периода 13.11.2019 г. - 13.11.2019 г. (при непълно работно време 4 часа от законоустановени - 8 часа), в „СИГГИ - ЕВРО ГРУГГ“ ЕООД, зачетен по наличните данни в РОЛ;

- 03 месеца и 06 дни за периода 14.11.2019 г. - 19.02.2020 г., (при пълно работно време 8 часа от законоустановени - 8 часа), в „БРИЛЯНТ 34“ ЕООД, зачетен по наличните данни в РОЛ;

- 14 дни за периода 20.02.2020 г. - 04.03.2020 г., (при пълно работно време 8 часа от законоустановени - 8 часа), в „БРИЛЯНТ 34“ ЕООД, зачетен по трудова книжка № 25/34, издадена на 15.02.2018 г. от „БРИЛЯНТ 34“ ЕООД;

- 02 месеца и 12 дни за периода 16.09.2020 г. - 27.11.2020 г., (при пълно работно време 8 часа от законоустановени - 8 часа), в „СОФТ ТЕРМ“ ЕООД, зачетен по наличните данни в РОЛ.

Решение № 2153-21-53/28.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ София-град е изпратено на жалбоподателя по пощата. Получено е на 13.03.2023 г., видно от приложената на л. 102 от делото обратна разписка. На 17.03.2023 г. в АССГ е депозирана жалба от страна на В. срещу горепосоченото Решение на директора на ТП на НОИ София – град.

За изясняване на значимите за спора факти и обстоятелства по делото, по писмено искане на жалбоподателя е допуснато изготвянето на съдебно-икономическа експертиза. На вещото лице - Е. Ж. е поставена следната задача: Да се изчисли осигурителния стаж на жалбоподателя придобит до датата на инвалидизирането му след извършване на справка в РОЛ и при необходимост в НАП. От заключението на вещо лице Ж., което съдът кредитира като компетентно и обективно се установяват осигурителите подавали данни за В. в периода от м.10.2013 г. – м.11.2020 г. В Таблица № 1 в хронологичен ред са обективирани както предприятията подавали осигурителни данни за В., така и периодите на съответното трудово правоотношение, както и дневно работно време.

Експертът е дал заключение, че за В. В. липсват данни за подадени декларации образец № 1 и № 6 за периода от м. 06.2017 г. до м. 08.2017 г. от „Айкон 8“ ЕООД. Вещото лице е обърнало внимание, че към документите по делото са налични писма - покани до „Айкон 8“ ЕООД за подаване на редовни декларации образец № 1 и 6, ведно с протоколите към тях за периода 01.06.2017 г. - 31.08.2017 г. е дата от м. март 2024 г., но видно от отговора на ТД на НАП до м. юни 2024 г. такива документи не са били подадени /срокът, който е бил даден е 7-дневен/.

Относно осигурителя „Дино фуудс“ ЕООД вещото лице посочва, че за жалбоподателя има подадени декларации образец № 1 и № 6 за периода от м. 02.2019 г. до м. 05.2019 г., както следва: за м. 02.2019 г. брой отработени дни - 13; за м. 03.2019 г. брой отработени дни - 20; за м. 04.2019 г. брой

отработени дни - 20; за м. 05.2019 г. брой отработени дни – 20. В заключението обаче вещото лице изрично посочва, че към момента са заличени на основание задължителни предписания, издадени от страна на контролните органи на НОИ, както подадените декларации образец № 1, така и подадените декларации образец № 6 за периода от м. 02.2019 до м. 05.2019 г. За периода от м. 06.2019 г. до м. 08.2019 г. няма подавани и/ или заличавани данни с декларации образец № 1 и № 6 за „Дино фуудс“ ЕООД.

На основание анализа на предоставените документи и изложеното в констативно - съобразителната част, вещото лице дава заключение, че осигурителния стаж на В. В. за периода от 01.10.2013 г. до 27.11.2020 г. в случай, че бъде включен и такъв от дружеството „Дино фуудс“ ЕООД, съгласно подадени данни в ТД на НАП е в размер на 2 години 11 месеца и 17 дни (Таблица № 2). В случай, че не бъде включен стажът от осигурителя „Дино фуудс“ ЕООД общия осигурителен стаж на В. за посочения по - горе период е 2 години, 7 месеца и 27 дни.

В проведеното на 17.09.2024 г. открито съдебно заседание по делото, вещото лице изрично заявява, че при изчисляване на общия осигурителен стаж е съобразил наличието на непълно работно време на жалбоподателя при част от работодателите.

Представени и приети като доказателства по делото са документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспореното решение, както и на оспореното по административен ред разпореждане на длъжностното лице по ПО в ТП на НОИ-София-град.

От страна на жалбоподателя са представени и приети като доказателства по делото документите, придружаващи жалбата до АССГ, както и допълнително представените и приети по делото многобройни доказателства, включително два броя трудови книжки (л. 146).

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу оспореното Решение № 2153-21-53 от 28.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ София - град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество - жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма и от компетентен за това административен орган. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им.

При издаването на обжалваното решение административният орган не е допуснал нарушение на процесуалните разпоредби на закона. Административният акт е мотивиран, като в мотивите си, органът е посочил както фактическите, така и правните основания за издаването му. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № [ЕГН]/95 от 23.12.2022 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, видно от Раздел II, т. 7 на представената по делото Заповед № 1015-21-247 от 04.12.2018 г. на директора на ТД на НОИ /л.75 от делото/.

Относно материалната законосъобразност:

Съгласно чл. 73, ал. 1 от КСО правото на пенсия за инвалидност се поражда

от датата на инвалидизирането, а за слепите по рождение и за ослепелите преди постъпване на работа от датата на заявлението по чл. 94.

В разпоредбата на чл. 74, ал. 1 от КСО е регламентирано, че осигурените придобиват право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, ако са загубили работоспособността си и имат осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизирането, а за слепите по рождение и за ослепелите преди постъпване на работа - до датата на заявлението по чл. 94, както следва:

1. до 20-годишна възраст и за слепите по рождение и на ослепелите преди постъпването им на работа - независимо от продължителността на осигурителния стаж;
2. до 25-годишна възраст - една година;
3. до 30-годишна възраст - 3 години;

От тази разпоредба се установява, че задължително условие за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване е осигурените лица да имат придобит осигурителен стаж до датата на инвалидизирането според навършената възраст на осигуреното лице. Изключения са налични единствено за лицата, ненавършили 20 години, на слепите по рождение и на ослепелите преди постъпването им на работа. По делото не се установява жалбоподателят, да попада в някой от случаите на визираните изключения, тъй като към датата на първоначално инвалидизиране - 16.03.2021 г., (за която дата няма спор по делото) В. В. е бил навършил 26 години, 09 месеца и 15 дни, не е бил сляп по рождение и не е ослепял преди постъпване на работа.

Доколкото в разпоредбата на чл. 74, ал. 1 от КСО, са предвидени две основания за възникване на правото на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, а именно: установената по надлежен ред ТНР и минимално наличен осигурителен стаж, съобразен с възрастта на лицето /в случая 3 години, тъй като лицето към датата на инвалидизация е било над 25 г./, то тези условия следват да са налице едновременно, за да възникне право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

В настоящия случай по отношение на В. В. е налично първото основание – трайно намалена неработоспособност установена по надлежен ред с Експертно решение № 1734 от 19.08.2021 г. (л. 11 от делото), но не е налице минималният осигурителен стаж съобразно възрастта му - 3 години. Събраните в хода на административното производство доказателства правилно са довели органите на ТП на НОИ София - град до извод, че до датата на инвалидизиране /16.03.2021 г./ осигурителеният стаж на жалбоподателя е в размер на 02 години, 07 месеца и 27 дни. Размерът на така зачетеният от органите на НОИ осигурителен стаж на В. В. се подкрепя и от приетото по делото заключение по допуснатата СИЕ. В заключението експертът е обърнал внимание, че общият осигурителен стаж на В. е в размер на 02 години, 07 месеца и 27 дни, но ако бъде включен и стажът при осигурителя „ДИНО ФУУДС“ ЕООД - 3 месеца и 20 дни, общият размер ще възлиза на 2 години, 11 месеца и 17 дни.

Предвид последното, спорът по делото е правен и е на плоскостта на твърдението на жалбоподателя, че наличието на трудово правоотношение е водещо за възникване на осигурителните права на работника.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4 а, ал. 1 от КСО, и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО не е прекратена. Наличието на трудово правоотношение в повечето случаи води до възникване и на осигурително правоотношение, но не е достатъчно за целите на осигуряването, както правилно е приел административният орган. Изискването на законната разпоредба, съдържаща определението за "осигурено лице" по смисъла на КСО е лицето да упражнява трудова дейност, т. е. не е достатъчно лицето да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, а следва да осъществява трудова дейност въз основа на това правоотношение. Лице, за което не е доказано, че е извършвало трудова дейност не може да има качеството осигурено лице, независимо дали за него са подавани данни в НАП, дори и при внесени осигурителни вноски, както не е настоящият случай. По делото се установи, че на 07.07.2020 г. са влезли в сила издадените на осигурителя „ДИНО ФУУДС“ ЕООД задължителни предписания, с които дружеството е било задължено да заличи подаваните след 01.03.2016 г. данни по реда на чл. 5, ал. 4 КСО, тъй като след визираната дата /01.03.2016 г./ не е извършвало дейност. Зачишването на посочените данни е извършено по служебен ред от контролни органи на ТП на НОИ – Перник. Сред заличените данни са и тези относно осигурителния стаж на В. В. за периода 11.02.2019 г. – 12.08.2019 г. Предвид твърденията в жалбата, съдът обръща внимание, че законодателят не е предвидил участието на осигуреното лице в производството по издаване на задължителни предписания на основание чл.108, ал. 1, т. 3 КСО, поради което и не се споделят доводите на жалбоподателя, че по този начин се получава заобикаляне на трудовото и осигурителното законодателство и до погазване правото на осигуреното лице да получи обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване. Съдът е разпределил доказателствената тежест между страните по делото, като е указано на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, конкретно, че същото се явява „осигурено лице“ по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО и отговаря на изискуемите предпоставки на чл. 74, ал.1, т. 3 от КСО. Представянето на трудов договор (л. 154) или заповед за прекратяване на трудов договор (л. 155) сами по себе си не установяват извършването на трудова дейност, респективно прекратяване на трудова дейност. В този смисъл, подаването в ТД на НАП на данни за наличието на сключени трудови договори не свидетелстват по безспорен начин за реализиране на търговска дейност от дружеството. Те могат да бъдат индичия за такава, но установените с тях факти следва да кореспондират на останалите доказателства, обосноваващи в тяхната съвкупност безспорен извод за реално извършвана търговска дейност на дружеството, съответно полагаането на труд от жалбоподателя. В настоящия случай недоказани остават твърденията на жалбоподателя, че реално е осъществявал трудова

дейност при осигурителя, тъй като по отношение на назначените в дружеството „ДИНО ФУУДС“ ЕООД лица след 01.03.2016 г. не е изпълнен съставът на чл. 10 от КСО и и § 1, т. 3 от ДР на КСО, от което следва, че и В. В., не е в кръга на осигурените лица, за претендирания от него период от 11.02.2019 г. до 12.08.2019 г.

Гореизложеното не се опровергава, от твърденията в жалбата, че до обявяването на трудовия договор за недействителен по аргумент от чл. 74, ал. 3 и ал. 5 от КТ нито контролните органи, нито страните по него, могат да се позоват на тази недействителност. На основание чл. 74 от Кодекса на труда, трудов договор, който противоречи на закона или на колективен трудов договор или ги заобикаля, е недействителен. Трудовият договор се обявява за недействителен от съда по реда на глава осемнадесета от КТ. Доколкото, в случая липсват данни договорът между В. и „ДИНО ФУУДС“ ЕООД да е оспорен от директора на ТП на НОИ София-град, не е обявен за недействителен по предвидения за това в закона ред /чл. 74 от Кодекса на труда/, същият обвързва валидно страните по създалата се облигационна връзка, но не и съда досежно основният спорен в настоящото производство факт, който се явява последица от сключването му, а именно страната реално да е постъпила на работа (чл. 63, ал. 4 от КТ) и да е осъществявала трудова дейност в изпълнение на този договор.

По делото са събрани достатъчно доказателства, от които може да се направи обоснован извод, че жалбоподателят не е осъществявал трудова дейност при „ДИНО ФУУДС“ ЕООД, поради което съдът намира за правилни изводите на административните органи, че заличеният стаж от 3 месеца и 20 дни при визираното дружество, в периода 11.02.2019 г. – 12.08.2019 г., не следва да се зачита за осигурителен стаж по смисъла на КСО.

Относно осигурителя „Айкон 8“ ЕООД, съдът, намира за правилни изводите на административният орган, че периодът от 12.06.2017 г. до 25.08.2017 г. не следва да бъде зачетен за осигурителен стаж на В. В.. Събраните по делото доказателства обосновават извод, че данни за осигуряване на В. в посочения период не са подавани от дружеството. Тази констатация се потвърждава от изслушаното по делото заключение по допуснатата СИЕ. За да достигне до този извод вещото лице е съобразило информацията от НАП, че за В. В. липсват данни за подадени декларации образец № 1 и № 6 за периода от м.06.2017г. – м.08.2017 г. от А. 8“ ЕООД. Такива данни са изискани от дружеството посредством изпращане на писма – покани, но към м.06.2024г. в НАП не е върнат отговор. В тази връзка експертът е приел, че посоченият период не следва да се зачете при определяне на общия осигурителен стаж на жалбоподателя в таблица № 2 от заключението. Тези изводи съдът намира за правилни, както и съответстващи на приетото от административните органи на ТП на НОИ София – град.

С оглед изложеното, общият осигурителен стаж на В. до датата на инвалидизиране е правилно определен на 2 години, 7 месеца и 27 дни. Изискуем съгласно чл. 74, ал. 1, т. 3 от КСО е осигурителен стаж в размер на най - малко 3 години. Липсата на едно от двете кумулативно предвидени нормативни условия за възникването на правото на лицето, законосъобразно е прието от административния орган за основание за отказ да бъде отпусната

исканата пенсия. Ето защо, Решение № 2153-21-53/28.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ София - град, с което е отхвърлена жалбата срещу разпореждане № [ЕГН]/95 от 23.12.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което е отказано отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване на В. В., е правилно и законосъобразно, тъй като лицето не отговаря на изискването на чл. 74, ал. 1, т. 3 КСО за придобит осигурителен стаж до датата на инвалидизирането - 3 години, а и същото не попада в посочените законови изключения.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са правилни и законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определен на основание чл. 37 от ЗПП във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. П. В. от [населено място] срещу Решение № 2153-21-53 от 28.02.2023 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт София-град.

ОСЪЖДА В. П. В., ЕГН - [ЕГН] да заплати на Националния осигурителен институт разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: